

ELS TALENTS

(llegir Mateu 25,14-30)

Un home se'n va anar de viatge. Abans, confià els seus bens als seus servents. Al tornar els demanà comptes. Els que reberen cinc o dos talents (dinners) ja en tenien el doble. I els premià: be, servent bo i fidel, has estat fidel en el poc, jo et confiaré el molt, entra en el goig del teu Senyor. El que va rebre un talent es limità a tornar-lo: Servent dolent i mandrós -li diu-, inútil; prengueu-li-ho i llenceu-lo a les tenebres exteriors.

1. L'**home** que marxa de viatge és Déu.

El **viatge** és la vida, el temps que ens dona abans de tornar.

Els **talents** són les qualitats que Déu ens concedeix.

Quan moris Déu et preguntarà *què* has fet.

2. La vida es la oportunitat de guanyar el Cel.

Déu confia en tu, espera que serveixis als altres.

La teva intel·ligència i ton cor són per servir.

L'egoista, el mandrós, es guarda el talent.

3. *¿Ajudes amb la teva intel·ligència a tots?*

¿Noten els altres -amb obres- que els estimes?

Duplicar els talents és créixer en obres de servei.

4. Déu és bon pagador, no el guanyem en generositat.

"Be, servent bo i fidel..."

El Cel serà una cosa inimaginable.

I la Terra és ja un Cel si estimem de veritat.

5. *¿Dones gràcies a Déu per la teva intel·ligència, simpatia, etc.?*

¿Poses les teves qualitats al servei dels altres?

Serveix als altres